

BARCELONA PRODUCCIÓ 2022-23

CARMEN DE AYORA CABRA SE CONVIERTE EN MOCHUELA

17.01 – 09.04.2023

CAT

UN TEXT QUE VOL SER UNA LLETRA DE VAINICA DOBLE
Un poema de Marc Vives

Els peus no toquen a terra:
ho fa el regalim.
Com dues noves extremitats,
sosté els cossos.
Són unes penjades pel dors.

El flux des del sartori:
genoll panxell canyella turmell.

“Prohibit banyar-se” mai.
Mullar-se suspèn la norma,
llicència al complex estival a l'hivern,
rajola de piscina blava
i sexe en esquijama
a la vora de la catalítica.

Vaig a buscar un color
que se'n va anar del meu taller.
La gosadia ve del llimoner i el taronger.
La placidesa, del ciment i el voral.
El que s'ha suspès aspira i evoca.
El que s'ha aprovat jeu i podreix.
Si és correcte, és desamat.
Si és lliure, aguerit,
i el temps, lliure.

La cabra es converteix en miula.
El magenta llueix fluor.
L'*after* està tancat.
Em prenc un cafè amb llet
amb una dona de 50
que es fa dir “la Xinesa”,
però no ho és:
es transforma.
Es fa tortuga en passar,
es fa tortuga en pesar,
es fa tortuga en pensar,
es fa tortuga en penar.
La droga col·loca el meu altre jo sobre el meu altre jo.
L'estructura del lumpen
–tot és molt clar–
flota.

Carmen de Ayora, al límit entre València i l'Aragó, imbuïda de l'època dels vuitanta de l'IVAM i assistent d'Emilio Martínez. La seva obra és important, resilient i voluntàriament desconeguda, i ha acompanyat diverses generacions d'artistes del dibuix, la pintura, i feminismes. Les seves amigues que l'acompanyen "es busquen la vida". Quan va arribar a Barcelona fa 25 anys va conèixer Francesc Ruiz i Amanda Cuesta, que llavors feien *Creatures* amb Maribel López i Glòria Pou. Va muntar un grup de resistència en un taller del Raval que es deia Baladre i es proposava qüestionar-ho gairebé tot, produir bellesa i passar-s'ho bé: feien les seves pròpies expos i *perfos* d'autoconsum. D'altres una mica més públiques van ser les de Santa Coloma, *Beneït defecte* (2001), a Logronyo, *Les delicioses hores de Carmen de Ayora* (2005) i, a la primera Galeria Alegria, *Les emocions reservades, presentació del tremendisme* (2011). Sempre ha estat a primera fila del grup Perllita (Anabel, Iñigo, Jesus, Raimon), al qual aporta els seus dibuixos per a la imatge de la banda. Grup de treball i dibuix amb Toni Crabb i Sinead Spellman, amb una mostra a etHALL (*The Drawing Game*, 2013). Amiga de l'entorn *halfhouser*, on va exposar amb *Temps lliure* (2015). Artista i amant de La Escocesa, companya d'Idoia Monton i Toni Hervás, amb qui manté una relació de complicitat i desenvolupament mutu. I, sobretot, del projecte Dibuix Lliure, amb alumnes de l'escola Cintra del Raval des del 1996, amb el qual ha aconseguit desobeir els dictats de la institució escola amb les seves metodologies i escapar de la tendència de la institució d'art del barri.

Marc Vives. Equip curatorial

ACTIVITATS

En diàleg amb l'exposició: concert de Rob, Merce i Coti el 24 de març a les 20 h, i una gran quantitat de visites guiades autogestionades per l'artista.

AMB LA COLLABORACIÓ DE

Alma Esteban, Juande Jarillo, Daniel Zuccheli, Roberto Contador, Vanesa Muñoz, Alberto Peral, Amanda Cuesta, Antoni Hervás, Sinead Spellman, Merce Jara, Constanza Piffardi, Roberto Contador.

AGRAÏMENTS

A totes les artistes que he conegut, a La Escocesa, Petra Martínez, Francesc Ruiz, Patricia, Rida, Khalid, Clara López i Rebeca Sánchez.

Agraïments gegantescos per a Antoni Hervàs, artistaza, pel seu impuls, ajuda infinita i complicitat artística imparable.